

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/12910 en 06/12911 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
3 mei 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 september 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) geweigerd om appellant ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen.

Bij besluit van 15 februari 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar gegrond verklaard en hem ambtshalve, met ingang van 4 januari 2001 en geldig tot 1 juli 2002, een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 mei 2007, verzonden op 4 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en heeft de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats (hierna: de voorzieningenrechter) het door appellant ingediende verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 31 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief II keert appellant zich - onder meer - tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter.

Ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, van de Wet op de Raad van State kan tegen een uitspraak van de voorzieningenrechter, als bedoeld in artikel 8:84, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, geen hoger beroep worden ingesteld.

Nu de uitspraak van de voorzieningenrechter strekt tot afwijzing van een verzoek om het treffen van een voorlopige voorziening, is van een uitspraak als bedoeld in laatstvermelde bepaling sprake. De Afdeling is daarom in zoverre kennelijk onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

2.2. Hetgeen overigens in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is, voor zover de Afdeling bevoegd is daarvan kennis te nemen, kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart zich onbevoegd van het hoger beroep kennis te nemen, voor zover dat tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter in zaak no. AWB 06/12911 is gericht;
- II. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

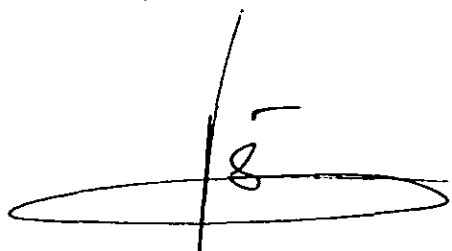
w.g. Schuurman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

282-490.

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/12910 en AWB 06/12911

V-nr:

inzake: geboren op van Beninse nationaliteit, wonende te
eiser,
gemachtigde: mr. M. Spapens, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. M.A. Eckhardt, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij besluit van 22 september 2005 heeft verweerder ambtshalve beslist geen verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 jº artikel 3.6, eerste lid, aanhef en onder b, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 te verlenen aan eiser voor verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling (amv). Bij bezwaarschrift van 18 oktober 2005 heeft eiser tegen dit besluit gemotiveerd bezwaar gemaakt. Bij besluit van 15 februari 2006 is het bezwaar gegrond verklaard en aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" verleend, met ingang van 4 januari 2001, geldig tot 1 juli 2002.

2. Bij beroepschrift van 13 maart 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van het beroep zijn ingediend bij brief van 30 maart 2006 en aangevuld bij brief van 9 mei 2006. Op 27 april 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 2 augustus 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

3. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 november 2006. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

4. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

1. In dit geding gaat de rechtbank uit van de volgende feiten.

2. Op 4 januari 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij besluit van 2 juli 2002 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij beroepschrift van 29 juli 2002 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij uitspraak van 13 december 2004

(AWB 02/58003) heeft deze rechtbank, zittingsplaats Alkmaar, zich onbevoegd verklaard kennis te nemen van het beroep voor zover gericht tegen de weigering eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling" te verstrekken en het beroep voor het overige ongegrond verklaard.

III. OVERWEGINGEN

1. Aan de orde is de vraag of het bestreden besluit, in het licht van de daartegen aangevoerde beroepsgronden, in rechte stand kan houden.

2. Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat het nieuwe beleid, zoals neergelegd in het Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV) 2000/30, geldt en het overgangsrecht niet van toepassing is. Het nieuwe beleid is van toepassing op amv's die hun asielaanvraag op of na 4 januari 2001 hebben ingediend. De Minister heeft er expliciet voor gekozen om uit te gaan van de datum van de aanvraag. Verweerder verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 14 maart 2005 (200501453/1; niet gepubliceerd) waarin de AbRS dit beleid kennelijk redelijk acht. Eiser heeft zijn asielaanvraag op 4 januari 2001 getekend, waardoor het beleid ingevolge TBV 2000/30 van toepassing is.

Eiser voldeed ten tijde van de aanvraag aan de voorwaarden die worden gesteld aan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling". Omdat eiser op 1 juli 2002 zijn meerderjarige leeftijd heeft bereikt, komt eiser conform het specifieke beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen vanaf 1 juli 2002 niet meer in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Gelet hierop wordt aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking "alleenstaande minderjarige vreemdeling", met ingang van 4 januari 2001, geldig tot 1 juli 2002.

2. Eiser heeft - zakelijk weergegeven - de volgende beroepsgronden tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiser is van mening dat verweerder ten onrechte het gunstige overgangsrecht van TBV 2000/30 niet heeft toegepast en eiser ten onrechte niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Eiser is op 2 januari 2001 om 16.35 uur opgenomen in de 48-uur procedure. Het onderzoek naar de identiteit, nationaliteit en reisroute heeft plaatsgevonden op 2 januari 2001. Tevens is op 2 januari 2001 gestart met het eerste gehoor, terwijl conform artikel 3.109 van het Vb 2000 de vreemdeling eerst nadat de aanvraag is ingediend aan een eerste gehoor wordt onderworpen. Verweerder was of had ambtshalve op de hoogte moeten zijn van de beleidswijzigingen die op 4 januari 2001 werden ingevoerd voor amv's en het grote belang dat er speelde om voor die datum de aanvraag in te dienen. Van verweerder had dan ook mogen worden verwacht dat tenminste de volgorde uit het Vb 2000 zou worden aangehouden en dat eiser in staat zou worden gesteld tijdig de aanvraag om toelating als vluchteling te ondertekenen. Verweerder heeft gehandeld in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en in het bijzonder met het beginsel van fair play.

3. Bij brief van 9 mei 2006 heeft eiser de gronden van het beroep als volgt aangevuld. De uitspraak van de AbRS waarnaar verweerder verwijst in het bestreden besluit is gebaseerd op een andere casus dan onderhavige. In de casus van de uitspraak was verweerder voor 4 januari 2001 nog niet met de 48-uurs procedure gestart, terwijl dit in onderhavig geval wel het geval is. In onderhavig geval is niet de rechtsvraag of het beleid zoals verwoord in TBV 2000/30 redelijk is (zoals is bevestigd in de uitspraak van de AbRS) maar of verweerder volgens het beginsel van fair play heeft gehandeld door wel op 2 januari 2001 te starten met de 48-uur procedure terwijl de formaliteiten die de grondslag voor de procedure vormen, namelijk de ondertekende aanvraag, pas nadien aan eiser ter ondertekening zijn voorgelegd.

4. Op 1 april 2001 is de Vw 2000 in werking getreden en is de Vreemdelingenwet 1965 (Vw) ingetrokken. Ingevolge de Vw 2000 houdt het bestreden besluit de beslissing in over de verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000.

5. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

6. Ingevolge artikel 14 van de Vw 2000, gelezen in samenhang met de artikelen 3.6, aanhef en onder b, en 3.4, eerste lid, aanhef en onder x, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ambtshalve worden verleend onder een beperking verband houdend met verblijf als amv.

7. Op grond van TBV 2000/30 is het nieuwe beleid zoals verwoord in het TBV van toepassing op amv's en vreemdelingen die hun asielaanvraag hebben ingediend op of na 4 januari 2001.

8. Door verweerder is voormeld nieuw beleid toegepast op eiser, nu eisers asielaanvraag dateert van 4 januari 2001. Verweerder heeft er in zijn beleid expliciet voor gekozen om uit te gaan van de datum van de aanvraag en niet van de datum van aanmelding. Zoals de AbRS in zijn uitspraak van 14 maart 2005 heeft bevestigd, is dit beleid niet kennelijk onredelijk. De rechtbank is van oordeel dat verweerder derhalve in redelijkheid heeft kunnen uitgaan van de aanvraagdatum en derhalve terecht aan het op die datum in werking getreden beleid, zoals neergelegd in TBV 2000/30, heeft getoetst. Dat de 48-uur procedure reeds op 2 januari 2001 was gestart, doet hier niet aan af. Van belang is slechts de datum van de ondertekening van de aanvraag. Uit de uitspraak van de AbRS van 6 september 2005 (200503610/1) blijkt dat de datum waarop de aanvraag is ingediend en niet de datum waarop de vreemdeling zich bij de korpschef heeft aangemeld om een aanvraag in te dienen, bepalend is voor het vaststellen van de ingangsdatum van een (eventueel) te verlenen verblijfsvergunning.

9. Nu eiser overigens geen gronden tegen het bestreden besluit heeft aangevoerd, is het beroep ongegrond.

10. De conclusie is dan ook dat het bestreden besluit de rechterlijke toets kan doorstaan.

11. Op grond van het voorgaande dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening

12. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

13. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening

14. Van omstandigheden op grond verweerder het griffierecht zou moeten vergoeden dan wel een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

AWB 06/12910 en AWB 06/12911

4

IV. BESLISSING

De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/12910

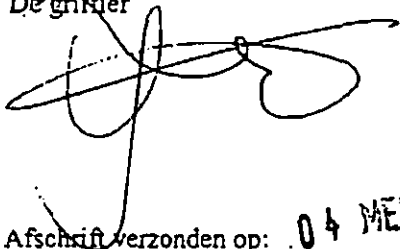
- verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer: AWB 06/12911

- wijst het verzoek af.

Deze uitspraak is gedaan op 3 mei 2007 door mr. M.J. Diemer, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van drs. Y.A.P. Huijbregts-Kegels, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

Afschrift verzonden op: 04 MEI 2007

De voorzitter

Conc.: YHK
Coll: CU
D: C

VOOR KANTOOR-UITSPRAAK DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF AMSTERDAM

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

W.G. Plein 310
1054 SG Amsterdam

T +31(0)20 412 17 32
F +31(0)20 412 17 95
www.rswadvocaten.nl

Tevens per fax: 070-365 13 80

Amsterdam, 24 mei 2007

Betreft : De heer geboren op van Beninse nationaliteit
Ons kenmerk : 00602096/SP/sp
Uw kenmerk :

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEK. ✓	
24 MEI 2007	
ZAKEN	✓ 35981
AAK	
BEH. / A.D. / D.	

1831-A

Geeft eerbiedig te kennen,

Appellant kiest te dezer zake woonplaats te Amsterdam, WG plein 310, 1054 SG, ten kantore van Ross, Spapens & Woudwijk advocaten.

Mr M. Spapens verklaart hierbij, met recht van vervanging, bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het Indienen van het onderhavige hoger beroepschrift.

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de President van de Arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, Reg.nr 06/12910, d.d. 03-05-2007, verzonden op 04-05-2007. Een kopie van het afschrift van deze uitspraak treft u hierbij aan als productie 1.

Grief I

Appellant kan zich niet verenigen met rechtsoverweging 8 van de uitspraak.

Gronden waarop appellant zich met voorgaande niet kan verenigen:

In de uitspraak van de rechtbank wordt verwezen naar o.a. een uitspraak van uw Afdeling d.d. 6 september 2005 (200503610/1) waarin bepalend is voor de ingangsdatum van een te verlenen verblijfsvergunning de datum waarop de aanvraag is ingedient.

In casu betreft het echter een vreemdeling die tijdens de AC procedure in Rijsbergen een aanvraag heeft gedaan voor verblijf als vluchteling c.q. alleenstaande minderjarige vreemdeling.

De AC procedure is gebonden aan een strikte 48 uren termijn waarbij verweerder het in de hand heeft dat bij aanvang de formaliteiten in orde worden gemaakt *waarna* inhoudelijk op de aanvraag kan worden ingegaan.

Het is merkwaardig om enerzijds wel een strikt 48 uren criterium te hanteren en anderzijds verweerder een ruimte te laten om de formaliteiten die verbonden zijn aan deze procedure op een door verweerder te

bepalen later tijdstip te laten voldoen. Verweerder heeft in casu door appellant niet tijdig een aanvraag formulier te laten ondertekenen in strijd gehandeld met het zorgvuldigheidsbeginsel alsmede het beginsel van fair play nu verweerder er ook van op de hoogte kon zijn dat het overgangsrecht op 4 januari 2001 in werking zou treden en appellant er groot belang bij had dat bij start van zijn 48 uren procedure op 2 januari de bijbehorende formaliteiten van de aanvraag in orde waren gemaakt.

Grief II

Appellant kan zich niet verenigen met de overwegingen 11, 12 en 13 van de uitspraak

Gronden waarop appellant zich met het voorgaande niet kan verenigen.

Appellant is van opvatting dat er geen goede gronden aanwezig zijn om de aanvraag af te wijzen en het beroep ongegrond te verklaren. Verder wil appellant verwijzen naar hetgeen onder grief I is aangevoerd. Ten onrechte is dan ook het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen

Grief III

Appellant kan zich niet verenigen met de overweging 14

Gronden waarop appellant zich met het voorgaande niet kan verenigen.

Ten onrechte is overwogen dat er geen sprake is van een omstandigheid op grond waarvan verweerder de griffiekosten zou moeten vergoeden danwel veroordeeld had moeten worden tot vergoeding van de proceskosten.

De grieven dienen in onderlinge samenhang te worden behandeld.

Petitum

Op grond van vorenstaande verzoekt appellant u het hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen en de Minister te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. M. Spapens

Producties :1

Cc: Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie IND, GCPV, per fax : 070-3703286